

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

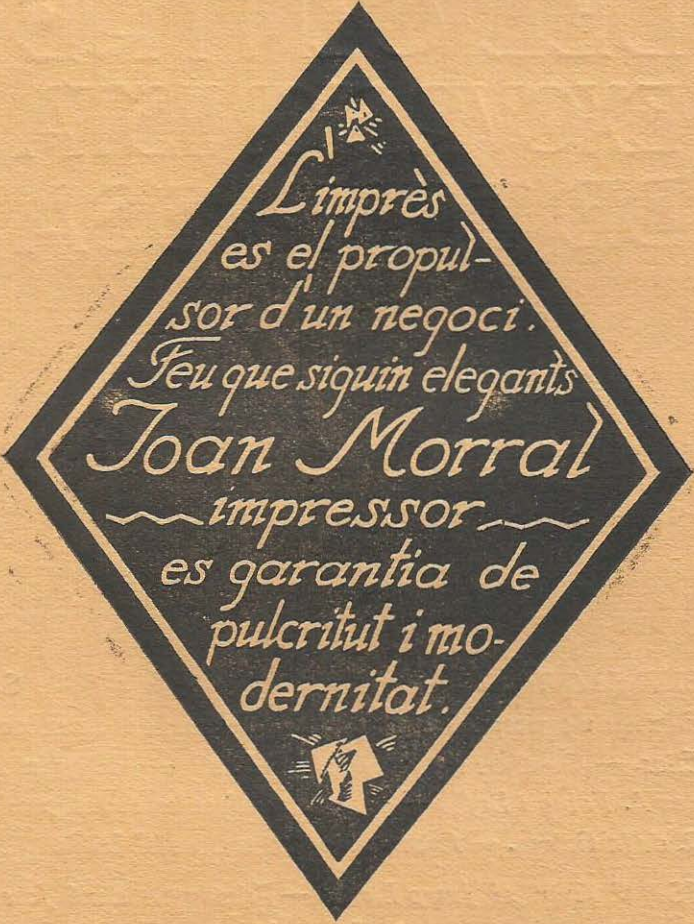
ANY XVII - SEGONA EPOCA

JULIOL - AGOST DE 1935 :: N.º 96

SUMARI:

TEXT: El VI Saló Terrassenc de Fotografia. — Joan Solà, Sch. P. — Faixes de separació entre dipòsits de dues èpoques, per *Jacint Elias*. — Camí de Mallorca, per *J. Duch*. — Un gran alpinista per *A. Fabra i Bofill*. — Un decret sobre les coves, per la còpia, *R. de la Galera*. — Crònica. — Excursions Oficials.

GRAYATS: Estiu, clíxé, *Josep Llenes*. — Primavera, clíxé, *Josep Llenes*. Pasturatges, clíxé, *Josep Llenes*. — Gelera del Mont-Perdut, clíxé, *Antoni Miralda*. — Plana vallesana, clíxé, *Joaquim Cardús*. — Vores del Llobregat, clíxé, *Miquel Llobet*. — Punta Arlé, clíxé, *Francesc Aliguer*. — Escullera, clíxé, *Alfons Ribas*. — Tedy, clíxé, *Josep Prat*. — Gavines, clíxé, *Joan Orriols*.

L'impres
es el propul-
sor d'un negoci.
Seu que siguin elegants
Joan Morral
— impressor —
es garantia de
pulcritut i mo-
dernitat.

PLAQUES
PEL·LÍCULES

PRODUCTES
FOTO - QUÍMICS

CASA FUNDADA EN 1871

LA MARCA DE MAXIMA QUALITAT

Agència Oficial per Terrassa: **La Casa de l'Aficionat de
BALTASAR PLANS, Raval Fermí Galán, 38**

Distribuidor exclusiu per Espanya: **Joaquim Gasca Peris - Barcelona**

MAGATZEMS DE MOBLES
de tots els estils i preus

ENTRADA LLIURE

3, SANT PAU, 3

Pressupostos gratis, sens compromís

NUVIS: No deixeu de visitar-me
si us agrada l'estalvi.

Frederic Setó

Cedaceria, Articles metal·lics

Alambres cedassos i garbells
per mines i usos industrials.
Cortines metàl·liques de ca-
dena. - Instal·lacions com-
pletes de cercats, galliners i
«pajareras». - Reixats de fil-
ferro de totes classes i mides

Topete, 63 - Terrassa

Consocis:

Efectueu les vostres compres en les cases anunciades en el present "ARXIU".

Aficionats

Drogueria Armengol

Revelo gratis tots els negatius

Amplacions a preus eco òmirs

R. d'Egara, 215 - Telèf. 1312

Vda. de G. Llargués

J O I E R I A
O P T I C A
RELOTGERIA

Font-vella, 18 - Terrassa

ARXIV

DEL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

ANY XVII
Segona època
JULIOL - AGOST 1935
NÚM. 96

El VI Saló Terrassenc de Fotografia

MÉS remarcable, si ho cal dir, fou aquest *Saló* d'enguany en referència a l'anterior. Bon conjunt de proves i excel·lents mostres de que els nostres aficionats al noble art de la fotografia no s'adormen damunt els llores aconseguits. Hi foren presentades noranta quatre fotografies, repartides entre setze col·leccions, les quals van ésser curosament distribuïdes per les parets del nostre saló d'actes i exposicions. El Jurat Qualificador va ésser format pels senyors Joan Duch, Miquel Astals i Josep Reig; actuà de Secretari del concurs el consoci en Joan Pineda.

Obtingué la medalla d'or en Josep Llenes, per tota la col·lecció «Claror». Denota en totes les fotos una finor i un bon gust remarcable, especialment en la del gerro d'aigua i en la de les vaques.

La medalla de vermell se l'endugué enguany n'Antoni Miralda, per la fotografia núm. 54 de l'aplec «Visions». Trobem en

aquest conjunt una netedat exemplar i la recerca del valor artístic que té la simplicitat dels motius.

La medalla d'argent, el jurat l'atorgà a la prova núm. 83 de la colla que en Joaquim Cardús portà sota el lema «Llum». Aquí la simplicitat de motius arriba al màxim i dona esplèndidament la impressió de la grandiositat de la natura. També trobem valor emotiu en la foto de les espigues.

En Francesc Aliqué amb les seves belles panoràmiques de muntanya, «Cor dels Pireneus», culminant en la prova 62, obtingué medalla de bronze.

Una altra medalla de bronze l'assolí en Miquel Llobet, amb la fotografia 71 del lema: «Engrunes», xopa de bon sentit fotogràfic.

En Joan Orriols, amb la prova 35 de l'aplec «Jolar» guanyà una altra medalla de bronze. És una cosa d'esperit ben modern.

N'Alfons Ribas s'enduu una altra medalla amb la foto 77, rica de reflexes efectistes de la col·lecció «Niepce, 1814».

I finalment la fotografia núm. 19 de la col·lecció «Novici», plena de detallisme municions, deguda a en Josep Prat, obté una altra medalla de bronze.

Dintre les col·leccions premiades hi han altres fotografies que es fan remarcar, com la del pont de ferro de l'aplec «Niepce» i algunes d'«Engrunes» i «Cor de Pireneu».

Les col·leccions no premiades contenen també proves ben apreciades que fan augurar bells resultats futurs.

Bé, doncs, per la nostra Secció de Fotografia, organitzadora d'aquests certamens anyals.

JOAN SOLÀ, SCH. P.

Altra vegada el nostre Centre torna estar de dol. El Rvnd. P. Joan Solà, escolapi, Soci Honorari de la nostra entitat, morí el dia 7 del passat mes de juny, a la vila de Moià, el seu poble nadiu. Dura i el transcurs escàs d'un any, són ja tres els socis d'honor que Déu ens ha llevat. El P. Solà ens deixa, precisament, quan la seva cooperació i la seva ajuda ens era més necessària i quan podíem esperar altres valuosos fruits dels seus coneixements i del seu caràcter dinàmic i infadigable.

Col·laborador entusiasta d'ARXIU, aquest guarda entre les seves pàgines nombrosos i erudits treballs del destacat pedagog i preclar geòleg i botànic, sota la direcció del qual el Centre havia efectuat diverses excavacions en la muntanya de Sant Llorenç del Munt, en una de les quals recerques es descobrí la interessantíssima sivella del segle V. A ell es deu, també, la part monogràfica de la «Guia de Sant Llorenç del Munt», obra que, actualment, anem a lliurar a la impremta i que, amb la seva publicació, contribuirem a perpetuar la memòria del nostre distingit consoci, demés del número extraordinari d'ARXIU que properament li serà dedicat, d'acord amb el que venim fent amb els socis honoraris traspassats. El Centre va conferir-li aquest títol de Soci Honorari, el cinc de setembre de 1930.

L'interès del P. Solà pel Centre sempre havia estat molt intens, però, ara, darrerament, degut a anar-se a editar la «Guia», aquell interès esdevingué vivíssim. Una prova d'això ens la donà en la visita que, pocs dies abans de morir, una comissió del Centre va fer-li a Moià, en la que, tot emocionat, amb veu feble i tremolosa, encara s'interessava per totes les nostres coses.

Tant a l'acte de l'enterrament, que es celebrà a la dita vila de Moià, com als funerals que tingueren lloc a la nostra ciutat, hi assistiren, ultra el Consell Directiu, nombrosos consocis, tots els quals sentim, fonament, la pèrdua irreparable del restaurador i historiador de Sant Salvador de les Espases i dilecte mestre i amic.

El nostre més sincer condol a l'Escola Pia i als seus familiars. R. I. P.

Faixes de separació entre dipòsits de dues èpoques

Hi ha alguns problemes geològics, la interpretació dels quals pot donar-se com a definitiva i concloent, com per exemple, el pas de l'antic Llobregat per dalt de les que són avui serres d'Ullastrell i de les Martines, demostrat per les gruixes d'acarretjos o pedregars que des de La Puda constitueixen com un mantell gairebé continu fins a Sardanyola, i també l'existència del *Llac Pontia* de l'Alt Vallès, palesat per les gruixes de bretxes i argiles encaixonades entre la serralada del nord i la central, provinents de la destrucció i dissolució de les llicorelles de la serralada paleocènica del nord per les aigües pluvials.

Hi ha, però, altres problemes, la solució dels quals no pot donar-se encara com a segura, per bé que és molt versemblant i constitueix com una pista per arribar a la seva interpretació. Un de tals és el fenomen que s'observa als voltants de Terrassa, on en molts llocs els dipòsits de cada època es troben separats els uns dels altres per una faixa més o menys ampla de *calç* o de *marga* (barreja de calç i argila), ço que sembla indicar que el traspàs d'una època a la següent es va caracteritzar per un trastorn geològic més o menys intens.

La separació entre els terrenys sarmatians i els pontians, entre altres llocs, pot observar-se a un alterós marge del vessant occidental de la serra de can Santfeliu; al marge del camí que des de la font de can Poal mena al bosc de la mateixa casa per ponent; i al fons de la vall de darrera de l'ermita de Sant Miquel de Toudell.

També damunt les argiles pontianes és freqüent veure-hi capes de calç de les quals sovint se'n desprenen vetes de la mateixa substància, que en totes direccions s'endinsen en les argiles que les suporten, formant-hi xarxes. Es poden observar a la banda de llevant de la costa de can Poal, en el costatut camí d'Ullastrell, gairebé al nivell de la casa, i en molts desmunts de la via del Nord.

Així mateix entre la formació pontiana i els llots vermells quaternaris (terra del rajoler) s'hi troben faixes de torturà que a voltes tapissen el fons d'una depressió, com a la costa de can Poal i a alguns desmunts de la via; altres formen dures soleres com als marges de la Plaça de les Bruixes, al Nord de Sant Pere; i en altres se'n desprenen abundosos nòduls o llagrimons que s'endinsen en els llots vermells, com es veu en entrar al desmunt de can Gonteres. Un exemple remarcable de tres prestages de torturà paral·lels i horitzontals, es veu a un llarg desmunt de la via del Nord poc abans d'arriba a l'estació de Sardanyola.

Per a la més fàcil interpretació del fenomen de la deposició de la calç, notem abans les tres particularitats següents que presenten les faixes que separen els dipòsits: 1.er Que les faixes de calç o de marga apareixen sempre separant dues formacions o pisos geològics i no dintre de la seva massa, llevat de les vetes que se'n desprenen i que s'endinsen en el sòcol: 2.^{on} Que les vetes despreses de la faixa superficial sovint s'encreuen formant xarxes; i 3.er La naturalesa i aspecte que presenta la calç són diferents a cada època.

Veiem, doncs, quina significació pot atribuir-se a cada una d'aquestes particularitats:

1.ª La presència de tals faixes de separació entre terrenys de dues èpoques no podria provenir de què en el traspàs d'una formació a la següent s'hagués produït un trastorn geològic que hagués fet brollar aigües carregades de calç, i aquestes haguessin format corrents superficials que es fiquessin per les esquerdes que trobaven pel camí, tant si aquestes esquerdes haguessin estat produïdes pel mateix trastorn com si ja haguessin existit abans?

2.ª Es comprèn que les esquerdes verticals poguessin ésser produïdes per retracció o encongiment dels materials o per lleus moviments del terreny, però la formació d'esquerdes en tots sentits sembla deguda més aviat a les saccejades produïdes per la pressió de les aigües sorgents en cercar sortida a l'exterior a causa d'un fort terratrèmol.

Malgrat que entre la infiltració d'unes vetes i la infiltració posterior d'altres que les travessen hi pògués mitjançar un interval de temps, aquest interval no podia ésser molt llarg, tenint en compte que durant la deposició de la massa de terrenys travessats, la qual té molta gruixa, no tingueren lloc les ejeccions d'aigües de calç. Aquestes ejeccions o brollaments sols devien durar el temps precís de formar-se les faixes de separació, ço que sembla indicar que foren produïts per un trastorn sobtat.

3.ª La calç que separa les argiles o conglomerats sarmatians de les argiles grogues pontianes que tenen al damunt, sol ésser *cretosa* o sigui blanca i polsosa com farina, contenint una quantitat de magnèsia. A voltes aquesta calç farinosa embolcalla un nucli o nòdul blanc de gran duresa. En canvi la calç que cobreix les argiles pontianes és molt dura, i es compon de *bicarbonat de calç*, el mateix que les vetes que d'ella se'n desprenen. La calç dels dipòsits de *traverti* o *torturà* de la base dels llots vermells quaternaris (terra del rajoler) es presenta en plaques, en gromolls, en ronyons o en nòduls molt durs i compactes.

La naturalesa i aspecte diferents amb que es presenta la calç, variant

d'una època a l'altra ¿no podria provenir de la diferenta procedència de les aigües; de les barreges de la calç amb altres substàncies dissoltes en els diferents terrenys recorreguts; i de les diferències de temperatura o de condicions en que es dipositava la calç cada vegada?

Per a donar-nos compte d'aquestes particularitats havem deixat veure la possibilitat de que pervinguessin de trastorns geològics, i aquesta possibilitat es fa més versemblant atenent a unes coincidències tectòniques que expliquen naturalment, no sols l'aparició de les faixes de calç, sinó la diferent naturalesa i textura d'aquesta en cada època, confirmant ço que acabem d'indicar.

Ja sabem que a les acaballes de l'època *Sarmatiana* les premsades que venien del cantó de Martorell, de Gelida i d'Ordal varen produir en els terrenys sarmatians, recent dipositats, un seguit d'arrugaments paral·lels els quals eixos anaven d'O. N. O. a E. S. E., com es veu a les serres d'Ullastrell, de can Santfeliu i de les Martines; i que a les darreries de l'època *Pontiana* les premsades de llevant varen arrugar les argiles pontianes en carenes dirigides de nord a sud, com les que es veuen entre Terrassa i l'estació de Viladecavalls.

Acabades les premsades de l'època *Sarmatiana*, l'Alt Vallès es va anar esfondrant profundament, allotjant-se en la nova fondalada les aigües de la serralada del nord, les quals hi formaren el *Llac Pontjà*; en acabar l'època *Pontiana* varen esfondrar-se els terrenys del Vallès oriental entre Sardanyola i Montcada, buidant-se aleshores el *Llac Pontjà*, les aigües del qual, vorejant les muntanyes de la costa, s'escorreren vers al pla de Barcelona, aleshores anegat sota les aigües mediterrànies.

Amb tals terrabastalls, és de creure que els terrenys esfondrats, actuant contra les aigües subsolars, les rebatessin al lluny fent-hi apareixer fonts o brolladors, com s'esdevé sovint en ocórrer un gran terratrèmol. I com aquestes aigües pervindrien de la descalcificació o dissolució de les calisses *cretàciques* d'Ordal i de Gelida en el primer cas, i de la descalcificació de les calisses *devòniques* del Turó de Montcada en el segon, això ens podria explicar l'aparició de les faixes de calç que separen dues formacions; per altra banda, el diferent origen de les aigües podria dar raó de la diferent naturalesa i aspecte de la calç de dites faixes.

Quant a l'aparició dels dipòsits de *Torturà* i dels llots vermells *quaternaris*, atès que el fenomen no és local, sinó que ocupa graus extensions en moltes regions de la terra, probablement el seu origen degui atribuir-se a una causa general. ¿Serà degut potser al període pluvial que va seguir a la segona glaciació, com creuen alguns; o al fenomen de la dissolució de les calisses per

l'anhidrid carbònic de les aigües, el qual dona lloc a la formació de l'anomenada *terra rossa de la Carniola*, com creuen altres; o bé a les *fonts de l'abisme* del Diluvi de Moisès, segons s'havia cregut en altre temps? Es difícil decidir-ho. El cert és que els geòlegs no es troben d'acord respecte de l'origen dels llocs vermells quaternaris ni del torturà (1). No insistiré, doncs, sobre aquest punt tan discutit encara.

De les consideracions anteriors sembla deduir-se'n que les faixes calisses cretoses i els nòduls farinosos que es troben entre els terrenys sarmatians i els pontians podrien provenir de manantials o surtidors d'aigües carregades de calç que haguessin tingut el seu origen en la descalcificació de les calisses *cretàciques* d'Ordal i de Gelida, les quals aigües brollant a les calisses *triàsiques* de La Puda (2), s'haguessin barrejat amb les del Llobregat, i seguint el curs d'aquest, s'haguessin dipositat a les que avui són serres d'Ullastrell, de can Santfeliu i de les Martines, on es troben en abundància les seves capes i nòduls farinosos. En canvi les faixes i vetes de bicarbonat de calç que cobreixen els dipòsits d'argiles pontianes i s'introdueixen dins de la seva massa, podrien ésser degudes a la descalcificació de les calisses *devòniques* del Turó de Montcada. Els brollaments de les aigües carregades de calça cretosa és de creure que haguessin coincidit amb l'esfondrament de l'Alt Vallès en acabar-se l'època *Sarmatiana*; i els brollaments d'aigües bicarbonatades de l'època següent, amb l'esfondrament dels terrenys de Sardanyola i Montcada, ocorregut en començar el període *Pliocènic*.

Encara que aquesta teoria de l'origen de les faixes de calç que separen les

(1) Vegi's el meu treball *Desacords respecte de l'Era Quaternària*. - Agost de 1932.

(2) «Davant per davant de la Puda, s'hi nota un dipòsit bastant regular de grans llambordes *in situ*, de calça concrecionada, deguda sens dubte a la acció d'aigües termals que a l'atravessar aquestes calisses es saturaven d'elles i les depositaven al sortir antigament en aquella regió, així com ara surten les sulfuroses» Almera - *Estudis geològics sobre la muntanya de Montserrat*, Vic 1880, pàg. 13.

No posseeixo cap dada que em permeti fixar l'època de tals brollaments d'aigües calisses a La Puda, que cita el doctor Almera.

Se'm presenten sobre el particular tres supòsits: 1.er Si coincidiren amb els trastorns del final de l'època *Tortoniana*, quan el Llobregat es va despenjar per primera vegada del massís del Roure del Vent, podien dirigir-se amb ell vers el Baix Penedès, passant per dalt del Turó del Puig, per Esparraguera i creuar els llocs on ara hi passa el torrent Mal.

2.on Si aquests brollaments varen coincidir amb els trastorns de les darreries de l'època *Sarmatiana*, devien seguir el curs del Llobregat per les avui serres d'Ullastrell fins a Sardanyola; i aquest seria el cas que exposo en el text; i

3.er Si varen brollar en ambdós trastorns, els dipòsits de calç deixats per les seves aigües deuen trobar-se en els terrenys d'ambdós cursos del riu; ço que és el més probable.

dues esmentades formacions o pisos geològics no passa d'ésser una suggerència i no un fet ben demostrat, no obstant el què sí sembla una realitat és que el traspàs de cada època de les esmentades a la següent, es va caracteritzar per un trastorn geològic més o menys important, ço que en part dona un caire de versemblança a la teoria dels cataclismians.

JACINT ELIAS.

CAMÍ DE MALLORCA

Anar a Mallorca és una de les fites del panorama de tot català. Qui no hi ha anat, guarda recòndit o esbatanat el desig d'anar-hi. Però... Com cal anar a Mallorca?

Molts són els que tot just posen els peus al vaixell, s'entafuren al camarot i sia per a poder dormir o per basarda del mareig no en surten fins a l'endemà quan la nau és ben lligada amb cadenes al moll de Palma. Si voleu gaudir plenament de l'excursió, no us comporteu pas així.

El viatge ideal a Mallorca cal fer-lo a la primavera o a començos d'estiu. Res de boires tardorals ni maltempsades d'hivern. Cal que el cel sigui clar i el mar no massa genuit.

En muntar al vapor romandreu una bella estona contemplant la muralla dels que es queden baix, i mentre la nau s'aparti feixugament, en els mocadors que s'agiten i en els ulls plorosos, filareu i tramareu mil trossos de drama i mil fragments de novel·la imaginària, saborejant el gust agradolç d'aquella melangia inherent a tota partença de vaixell. Després persistireu a coberta mentre els llumets de Barcelona es dilueixin en una aureola fosforescent que a la fi es fondrà en el vellutat horitzó nocturn... I encara podreu passar una altra estona mirant els estels i posant romàntics interrogants a les constel·lacions. Després, si, podeu anar a dormir.

Però a punta de dia, ben dejorn, estigueu dret a coberta i veureu una meravella de colors i formes que mai cap escenògraf, per genial que fos, us podria presentar davant. El blau ultramar de la nit s'acarmina i s'aclareix. El cel esdevé tendre i la mar pren un color de maragda profund. Al fons uns telons màgics s'enrotllen i es desenrotllen sense fi. Tot un seguit d'esqueixes laments de muntanyes va passant ran del vapor, totes en silueta encara, sense descobrir detall. Solament les masses morades, moradenques, blaves,

carminoses, rojes, després malva, verdes... si no fos el vent fresc que us deixuplina la cara creurieu que sou amo d'un somni deliciós. El sol no para, i tot ascendint posa noves tints a la paleta: ara són minis, arams, taronjes i els daurats de tots els matisos i cada moment en més esclat. Llavors arriba l'hora que el vapor gira i esmaperduts, atolandrats, gairebé estupiditzats de tanta bellesa us trobareu enfront la meravellosa badia de Palma que s'us obre com un ventall de colors, com una immensa petxina imaginada i forjada per aquella colla de deus de l'Olimp grec que sabien tant de fer coses així...

Quan sereu més prop, al goig suprem dels ulls s'hi afegirà el de la oïda. Les campanes de la Seu tota daurada deixaran caure uns sons greus que en barrejar-se amb la remor de l'aigua cada moment menys somoguda us produirà una emoció inoblidable.

Si no sentiu res d'això és que sereu mesells.

J. DUCH.

UN GRAN ALPINISTA

Un dels sentiments més característics dels qui practiquen l'excursionisme, molt especialment l'excursionisme muntanyenc, és, sense cap mena de dubte, l'amor lleial, ferm, desinteressat, que hom sent per als seus companys d'ideal. Tots els qui poc o molt han practicat l'excursionisme d'alta muntanya, havent confiat la seva vida a les mans d'un company que els ha sostingut des de l'altre cap de corda, tots els qui sentim ben viu aquell anhel que comporta l'encís d'atényer un enlairat cim a través dels tarterars, de les gele-res i dels espedats, sabem prou bé com aquest amor abasta a tots els alpinistes del món: No en va el gran alpinista, del qual anem a parlar, tractà de «la gran família alpina». Tots els que es senten, doncs, agermanats, per aquest amor entusiasta a les sublims i grandioses soledats, on les neus tenen el seu reialme i on l'esperit sembla trobar-se més prop de Déu, no trobaran pas estrany si diem que «la gran família alpina» ha perdut un dels seus millors membres, amb la mort de Guido Rey, el ferm alpinista i culte escriptor italià.

Els diaris acaben de publicar la notícia del traspàs d'aquest enamorat de la muntanya i, el seu coneixement, ha fet venir a la nostra pensa totes les incidències i tots els records de l'època del nostre inici muntanyenc, puix que, ultra Russell, Javelle, Meillon, Amicis, Camus, Schwartz, Kurz i d'al-

tres notables escriptors muntanyencs, Guido Rey fou el que amb més intensitat desvetllà en el nostre esperit l'afecció a la muntanya i el que més vivament ens impressiona cada vegada que el rellegim. Les seves obres haurien d'ésser conegudes de tots aquells que estimen la naturalesa i no tindrien de faltar en la biblioteca de cap excursionista muntanyenc.

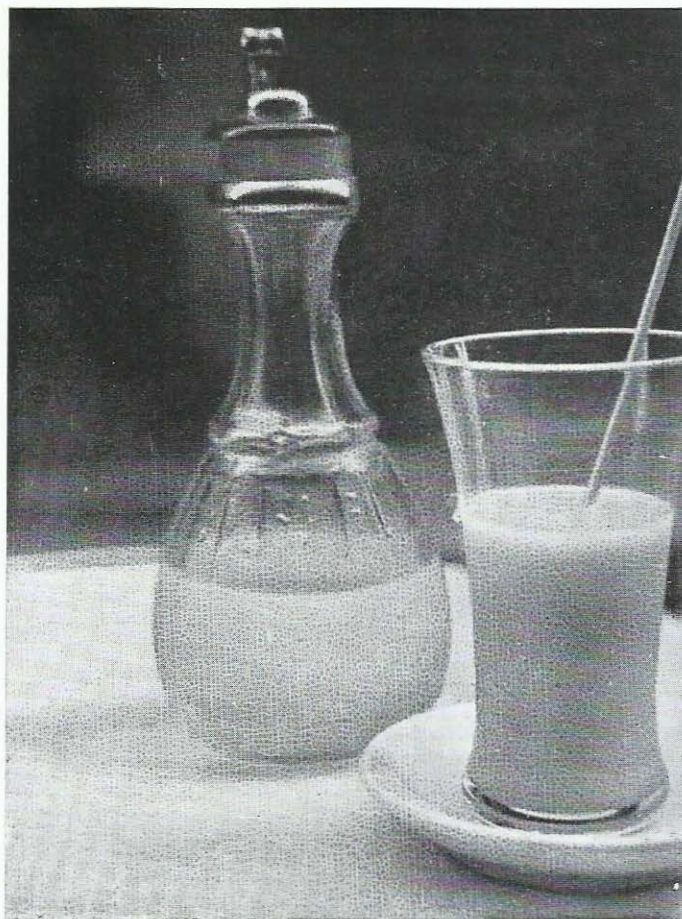
L'autor de «La neige sur les pas», Henry Bordeaux, membre de l'Acadèmia Francesa i prologista d'algunes obres de Guido Rey vertides al francès, va dedicar-li, en les columnes de «Le Jour», ço que segueix: «He quedat aclaparat amb aquesta notícia. L'edat primer que tot; Guido Rey no va ésser mai un vell. Amb ell desapareix l'home animós i sempre disposat a tot. La seva manera d'acollir la sofrença. Aquest silenci respetuós i valent. Aquest rebuig de la inútil queixa. De la mateixa mort, ell n'ha sabut fer una suprema ascensió!».

Si un alpinista popular i estimat de tothom hi havia a Itàlia, aquest era Guido Rey, el qual, per bé que dirigia una important fàbrica a Torí, el seu cor el tenia sempre a muntanya i cada vegada que algú li proposava de fer-hi una anada, ell no deixava pas escapar aquella nova ocasió. «Llevat de la muntanya, que és la meua poesia, la meua vida no està feta sinó de prosa», diu en «Ressenyes i impressions d'alpinisme».

Guido Rey fou qui superà, molt més audaciosament, el vencedor del Cerví, Whimper. Com aquest, però, degué, segurament, la seva prudència, al fet d'haver vist estimbar-se un company seu, per haver-se agafat a una roca que les aigües de la gelera havien minat, el qual roquissier cedi al pes d'aquell excursionista que va rodolar cingleres avall.

Entre altres obres, que segurament desconeixem, Guido Rey ha deixat escrites «Albada alpina», «Ressenyes i impressions d'alpinisme», «El Mont Cerví», «Alpinisme acrobàtic», «Familia alpina» i «Alpinisme a quatre mans», en totes les quals, magníficament il·lustrades, amb un grau d'exaltació portat al màxim, palesa el seu més gran amor per la muntanya fins a l'extrem que en una d'elles consigna: «Convindria poder demostrar que els alpinistes no són pas més savis ni més beneïts que els altres homes. La sola diferència que cal establir entre ells és que allà on els uns consideren que el món habitable fineix, els altres hi veuen el portal d'una regió meravellosa, tota plena de visions sublimes i imponents, dintre la qual les hores passen amb la rapidesa dels minuts i on les jornades són llargues i abundants com una anyada sencera».

No escauria pas ara fer comentaris a aquestes paraules del fervent enamorat de la muntanya i del gran escriptor, puix que tots els qui han tingut la

Clixé, Josep Llenes.

Primer premi: MEDALLA D'OR — ESTIU

Clixé, Josep Llenes.

Primer premi: MEDALLA D'OR — PRIMAVERA

Clixé, Josep Llenes.

Primer premi: MEDALLA D'OR — PASTURATGES

Clixé, Antoni Miralda.

MEDALLA DE VERMELL — GELERA DEL MONT-PERDUT

Clisé, Joaquim Cardús.

MEDALLA D'ARGENT — PLANA VALLESANA

DEL VI SALÓ TERRASSENÇ DE FOTOGRAFIA

Clixé, Miquel Llobet.

MEDALLA DE BRONZE — VORES DEL LLOBREGAT

DEL VI SALÓ TERRASSENÇ DE FOTOGRAFIA

MEDALLA DE BRONZE — PUNTA ARLE

Clixé, Francesc Aliquer.

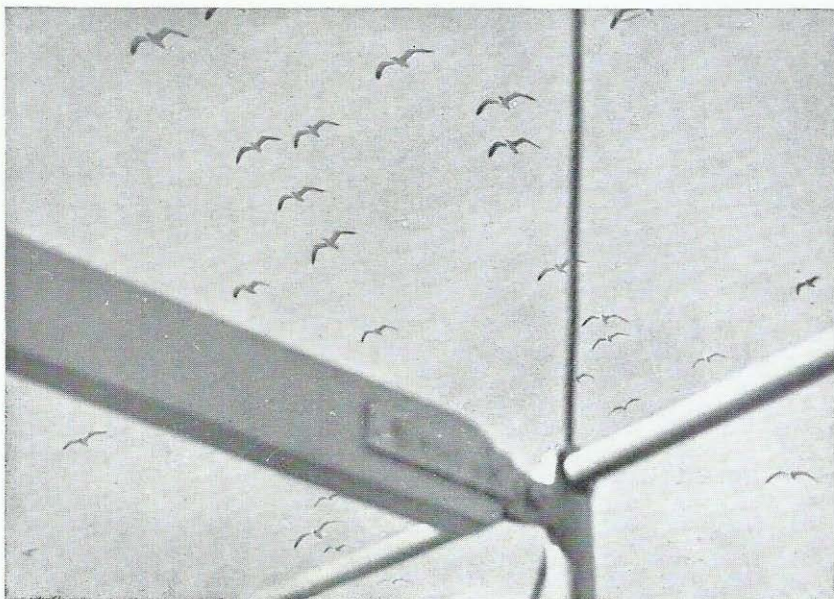
MEDALLA DE BRONZE — ESCULLERA

Clixé, Alfons Ribas.

Clixé, Josep Prat.

MEDALLA DE BRONZE — TEDY

Clixé, Joan Orricls.

MEDALLA DE BRONZE — GAVINES

sort de petjar les regions dels grans cimals i de les neus eternes, saben prou bé com és certa aquesta afirmació. Valdrà més, per exemple i lliçó de tots, que cloguem aquestes ratlles amb unes noves paraules del propi alpinista, les quals caldria que meditessin bé tots aquells que van a muntanya a *fer proeses*: «La muntanya no ha de considerar-se com un perill buscat ni com una dificultat a vèncer, sinó com una nova bellesa a posseir».

A. FABRA I BOFILL.

Un decret sobre les coves

Poc temps després de fundat el Centre Excursionista, llurs socis varen emprendre's l'admirable tasca de destapar coves i avencs, els quals es trobaven obstruïts.

Tot això, va donar motiu a diversos comentaris, sobre les causes que obeiren a tapar les mentades coves i a la vegada el temps que devia fer que estaven d'aquella manera.

Fa pocs dies, gràcies a les facilitats que ens dona l'Ajuntament, del qual n'estem força agraïts, havem descobert uns documents, que gustosament publiquem sense fer-hi cap comentari; són de molt interès pels que s'han interessat pel descobriment de coves i a la vegada s'hi troba el regust del temps que fou publicat:

«Excm. senyor General, Comandant General d'aquesta Província en 16 del corrent em diu el següent:

L'Excm. senyor Capità General d'aquest districte em diu amb data d'ahir: E. S. Al Govern civil d'aquesta província diu amb aquesta data el que segueix: L'experiència ha acreditat que les coves que existeixen en molts llocs de la muntanya i terreny trencat que tant abunden a Catalunya, són altament funestes a la tranquil·litat i a la seguretat dels seus habitants.

En elles s'hi aixopluga la gent de mal viure, en elles s'hi amaguen els criminals perseguits per la llei, en elles s'hi amaguen també els contrabandistes, fent de les mateixes segurs dipòsits del robo i gèneres que perjudiquen al comerç de bona fe, són la garantia del crim, ja que confiats els seus autors,

la trobar en aquelles concavitats asil segur contra la persecució de les autoritats i força armada es llencen a escometre'ls, i no poques vegades exercint d'infernai tráfec del segrestament, servint per amagar i enterrar en vida, les víctimes que destinen per a satisfer llur ambició, despullant-los de llurs fortunes i de la de llurs fills, amb amenaces de la vida, sinó els lliuren el fruit del seu treball i el resultat d'una vida activa i honrada. La seguretat individual dels catalans tots, exigeix una mesura que talli aquests mals, i la conservació de la pau pública que feliçment es gaudeix la reclama per necessitat, ja que el començament de tota insurrecció que per desgràcia n'ha sofert Catalunya, ha estat el de lliurar-se de l'acció i vigilància de l'Autoritat, a mercé de dites coves i subterranis, els autors i caps del moviment des d'on han organitzat la insurrecció, han fomentat les partides i han preparat les desgràcies del país i els mals que han seguit a llurs habitants. Desitjós de prevenir abans que arribi el cas de castigar-los i evitar al mateix temps les conseqüències que d'això en podrien seguir a la massa general dels catalans, pel ben estar dels quals m'interesso, he resolt el següent:

I. Totes les coves que la naturalesa o l'art ha construït i que existeixen en el terreny del Districte militar del meu comanament interí, mano, siguin inutilitzades i obstruïdes de manera que ningú pugui entrar en el seu interior.

II. Per a l'execució d'aquesta mesura es dona el terme d'un mes a comptar des del dia en que aquesta disposició es comuniqui als alcaldes.

III. Transcorregut el termini d'un mes que es fixa a l'article anterior es portarà a la pràctica un detingut reconeixement pels Caps militars dels respectius districtes, mossos d'esquadra i demés força i instituts de l'exèrcit.

IV. Si pel resultat del reconeixement es sabés o averigués l'existència d'alguna de les indicades coves, es procedirà a indagar les causes de la inobediència, si no resultés malícia o maliciosa l'intenció, es disposarà la inutilització d'ofici i a espenses per terceres parts de l'alcalde, el secretari de l'Ajuntament del terme en que es trobés la cova i del propietari del terreny que aquesta es trobés; però si s'hi veu intenció deliberada d'amagar o altra intenció reprovada, em reservo providència contra qui correspongui, segons les circumstàncies.

V i últim. Els senyors Comandants Generals cooperaran de la manera més necessària a fi de que totes les disposicions que per a l'execució de quan queda previngut adoptin els senyors Governadors de la Província, siguin puntualment executades, de manera que el què en els articles anteriors s'ordena, arribi a realitzar-se sense interrupiment de cap mena.

Jo em prometo que V. E. comprendrà la importància d'aquesta mesura i que secundant com sempre les meves disposicions en bé de la pau pública contribuirà amb zel exquisit a la ràpida execució, tenint la bondat de dictar ordres que siguin necessàries al seu compliment i servint se donar-me coneixement d'elles per a reproduir les meves als Comandants Generals a l'objecte que cooperin i contribueixin a la més ràpida execució.

Ho traspasso a V. E. per a la seva deguda intel·ligència i demés efectes que s'expressen. L'hi transfereixo a V. per a llur compliment en aquest districte, notificant me del resultat de l'operació, a quin fi reclamarà V. dels alcaldes, una nota de les coves destruïdes i inutilitzades en el districte de cada poble, les quals deuran constar a la Comandància del Canton per a donar-ne coneixement en tots temps als caps de les forces que operen, passant nota d'ella per a que consti igualment en aquesta Comandància General.

El que faig saber a V. per a coneixement, en el concepte que transcorre-gut que sigui el terme fixat per S. E. passarà V. a les meves mans sense espera, sots la més estreta responsabilitat una nota arranjada a l'adjunt model, de totes les coves i subterranis destruïts i inutilitzats en el terme o districte d'aquest poble, en la que explicarà amb claretat el punt on es troben, la distància i en quina direcció es troben d'aquesta població, així com des de la casa de camp més a la vora a dites coves, amb tots els detalls que s'indiquen en el mateix.

De quedar V. assabentat, i d'haver tret còpia de dit model, signarà a continuació, abonant al portador 3 rals velló pel seu treball.

Déu guardi a V. molts anys.

Terrassa, 19 novembre de 1850.

El Tinent Comandant Militar, Antoni Bonet.

Senyors Alcaldes, Presidents dels Ajuntaments constitucionals dels pobles del Districte de Terrassa».

Per la còpia: R. DE LA GALERA.

(Seguirà).

Crònica

La Junta General ordinària.—D'acord amb el que disposa el nostre Reglament, el Consell Directiu es complau a convocar tots els senyors socis del Centre a la reunió general ordinària que es celebrarà el divendres, dia 20 de setembre, a dos quarts de deu del vespre, de primera convocatòria i, en cas necessari a les deu, de segona, per tal de tractar dels següents assumptes:

Lectura i aprovació de l'acta anterior.

Lectura de la Memòria 1934-35.

Presentació de l'estat de comptes.

Elecció dels socis que tindran d'ocupar els càrrecs que reglamentàriament queden vacants: Vice-president; Tresorer; Secretari; Vocal d'Excursions.

Assumptes generals.

Les conferències i sessions d'aquest curs.—Heus ací una lleugeríssima recensió dels tres darrers actes del cicle de conferències i sessions d'aquest curs. No cal dir que, com de costum, assistí a aquestes vetllades un crescutíssim nombre de socis i simpatitzants, els quals omplien, per complet, el nostre ample saló d'actes.

A continuació dels actes ressenyats en els dos darrers números d'ARXIU, el dia 24 de maig ocupà la tribuna del Centre el nostre distingit consoci, senyor Marian Solà, qui, sota l'anunciat de *Un creuer per la Mediterrània*, descrigué un esplèndid viatge per terres d'Itàlia, Turquia i Grècia.

Aquesta interessant conferència fou profussament il·lustrada amb la projecció de nombrosíssims diapositius, originals del propi senyor Solà.

—Una altra vetllada interessant fou la que va tenir lloc amb motiu de projectar-se la interessant pel·lícula *El sol de mitja nit*, documentada exploració polar, dividida en quatre parts.

—Finalment, el dia 7 de juny, el senyor Joan Aguilar, professor naturalista del Museu de Ciències Naturals de Barcelona, clogué l'extens cicle de conferències i sessions d'aquest nostre XXV curs, desenvolupant la conferència *Un viatge a l'Indo-Xina*. En començar féu un estudi del pacífic caràcter

indi, assenyalant els diversos costums i tradicions que encara conserven. Després ressenyà, detalladament, les incidències d'aquest viatge, projectant-se més d'un centenar de bells diapositius, d'entre els que ressaltaren els de Port-Said, Bombay, Keipur, Angora, Deli, Madràs, Madura, etc.

Finida que fou aquesta conferència del senyor Aguilar, el President del Centre, senyor Josep M.ª Arola, va pronunciar un bell parlament de clausura de curs, agraïnt a tothom, als conferenciants i als assidus concurrents, l'interès que havien dedicat als actes celebrats.

Com de costum, la premsa local parlà extensament de totes aquestes sessions, la qual cosa ens excusa de no fer-ho nosaltres.

La XIV Diada de Germanor.—Amb un èxit molt remarcable el propassat dia 2 de juny va celebrar-se la nostra *XIV Diada de Germanor*, en els bells indrets de La Mata de Sant Llorenç del Munt.

A la tarda del dia abans, en una de les feixes properes a la masia, va instal·lar-se el *XXV Campament Social*, en les 27 tendes del qual pernoctaren més de 70 acampadors. A la nit va celebrar-se el Foc de Campament, amb les cantúries de consuetud, una Cursa amb torxes i, finalment, es disparà un castell de focs artificials tramès per la casa «Pirotècnia Bàguena», de València.

Al matí del diumenge, mentre arribaven els darrers autocars, hom es dirigí a Font-Freda, on tingué lloc la col·locació d'una placa retoladora, generosament cedida pels nostres consocis senyors Segués, Donadeu i C.^a, el parlament de salutació i un lonx d'obsequi als assistents. Després d'acompanyar el Jurat en la visita al Campament, es celebraren els següents actes a l'era de la masia, a l'entrada de la qual penjava una grossa bandera barrada: Entreteniments ciclistes, Lluita a la corda per equips, Festa pels infants, Salts a corda per a senyoretes, Concurs de rams de plantes i flors boscanes i Dispar d'una traca de cent metres. A la tarda l'«Esbart Dansaire del Casal Popular de Sant Pere», va executar diversos ballets populars catalans i, després de sortejar-se un xai, la cobla «La Principal» interpretà un magnífic enfilall de sardanes.

Heus ací el veredict dels diversos concursos que es celebraren:

Concurs de rams de plantes i flors boscanes: Matilde Capella, Rosa Munter, Francesca Sanchez, Maria Carreres, Rosa Casajuana, Teresa Purull i Rosa Alavedra.

Concurs de salts a corda per a senyoretes: Narcisa Miralda, Filomena Cardús i Leonor Muntal.

Concurs de Tendes: Isidre Suana, Josep Tintorer, Manuel Closa i Pere Anglada.

Excursions fetes.—Durant els mesos de juny i juliol s'han realitzat 55 excursions, amb un total de 343 socis concurrents. 16 d'aquelles excursions foren a base d'acampada, amb un total de 53 tendes.

Els llocs preferentment visitats són els següents: 3 excursions al Montserrat (St. Joan, St. Antoni, Sma. Trinitat, St. Jeroni, etc.); 1 al Montseny pel Turó de l'Home, Agudes i Sant Marçal; 1 a Tarragona; 2 a Sant Miquel del Fai; 1 a Berga i Santuari de Quera't; 1 al Gresolet i Pedraforca; 1 de travessia d'Aiguafreda a Tossa; 1 a Granera, Castellterçol i Sant Quirze Safaja; 1 a Vallirana; 1 a Poblet, Prades, Ciurana, Cornudella, Montsant i Tarragona; 1 a Martorell; 1 a Sant Feliu de Codines i Moià; 10 a la costa (Palamós i St. Feliu de Guixols; Llançà, Port de la Selva, Cadaquers, Roses, Castelló d'Ampúries i l'Estartit; Sitges i Vilanova; 5 a Castelldefels; Tamariu, Fornells i Aigua Blava; Blanes, Lloret i Tossa); 19 sortides pels nostres encontorns (Can Garrigosa, Obac, St. Feliu del Recó, El Guitart, Pedritxes, Rellinars, etc., etc.); 11 excursions pel Sant Llorenç (escalades al Cavall Bernat i a Les Fogaroses, La Mola, Soleia, Can Torres, Obits, Sta Agnès, etc., etc.).

Biblioteca.—Ultra els butlletins i revistes que periòdicament es reben al Centre, han ingressat a la nostra Biblioteca els següents llibres:

«Memòries de l'Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona», Volum XXIV, fascicle I.

«Estudi biogràfic d'Antoni de Martí i Franquès», editat per l'A. de C. i A. de B.

«Butlletí de l'Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona», Volum VI, fascicle, 6.

«Boletín de la Academia de la Historia», Volum CVI, quaderns I i II.

«Romiatge espiritual», interessant fascicle descriptiu de les esglésies, capelles i ermites de l'antic terme de Terrassa, cedit pel seu autor, el distingit consoci i ex-president del Centre, senyor Marian M. Galí.

«La riera de can Sant Jaume», estudi geodinàmic, lliurat pel seu autor, el nostre distingit col·laborador, senyor Jacint Elias.

Als generosos donadors, les nostres més expressives gràcies.

Museu.—Han ingressat a les vitrines corresponents, varis cargols de mar, cedits pel consoci en Josep Belil. Diversos fòssils trobats durant l'excursió de la Secció de C. N. a Tarragona. Diferents exemplars de marietes, lliurades pel vice-secretari del Centre, en Josep M.ª Fargas i diversos lepidòpters, i coleopters ceditsp els consocis en Joan Gali i Pau Camí, respectivament.

A tots ells el nostre més sincer reconeixement.

Dels Jocs Florals de Terrassa.—Per tal de premiar el millor treball sobre *El sentit patriòtic de l'excursionisme*, que es presentés als Jocs Florals de la nostra ciutat, que per la passada Festa Major va organitzar la Joventut Catalanista, la nostra entitat va lliurar setanta-cinc pessetes com a premi.

Com sigui que el Jurat va creure que cap dels treballs presentats a aquell tema no mereixia el premi, va concedir-lo al treball «Per què fan esport les dones?», el qual resultà ésser original del senyor Modest Sabater.

Repartiment de premis.—El passat dia 12 de juliol va celebrar-se, en el nostre saló d'actes, una interessant vetilada de repartiment de premis als guanyadors del *VI Saló Terrassenc de Fotografia*, que celebràrem durant la passada Festa Major i als que guanyaren els concursos que tingueren lloc a La Mata, amb motiu de la *XIV Diada de Germanor*.

Abans de procedir-se al repartiment dels valuosos premis que enguany adquirí el Consell Directiu, tingué lloc una sessió de projeccions comentades, a càrrec del president de la Secció de Fotografia, n'Antoni Miralda, les quals projeccions pertanyien a la regió del Pallars occidental, amb motiu de celebrar-hi, enguany, el nostre Campament de vacances. Després, el secretari del Centre, n'Agustí Fabra, projectà les pel·lícules amateurs, originals, «XII Diada de Germanor» i «Un campament a Sant Maurici», aquesta darrera premiada en el II Concurs Català de Cinema Amateur. La sessió cinemàtica va ésser amenitzada amb una escaient sonorització. Els assistents, que ompliren per complet el nostre saló, sortiren força satisfets d'aquesta suggestiva vetilada.

Les reunions de les Seccions.—En compliment del que prescriu el Reglament, les diverses Seccions del Centre efectuaran la seva reunió anyal ordinària els dies que a continuació es fixen:

Secció de Ciències Naturals, el divendres, dia 6 de setembre, a les deu del vespre.

Secció d'Atletisme, el dimarts, dia 10 de setembre, a la mateixa hora.

Secció d'Esports de Neu i d'Alta Muntanya, el dijous, dia 12 de setembre, a un quart d'onze.

Secció de Fotografia, el divendres, dia 13 de setembre, a la mateixa hora.

El V Congrés Internacional d'Alpinisme.—Per haver-ho acordat en el Congrés de l'any passat, a Cortina d'Ampezzo (Itàlia), enguany, durant els dies 3 al 7 de juliol, va celebrar-se a Barcelona el *V Congrés Internacional d'Alpinisme*. A l'acte d'obertura, que tingué lloc al Saló de Cent de Casa la Ciutat, ocupà la presidència el senyor Calderó, president de l'Assemblea Municipal i de la Comissió de Turisme, acompanyat dels senyors Pau Vila, president del Centre E. de Catalunya, entitat organitzadora del Congrés, de M. d'Arcis, president de l'Union Internationale des Associations d'Alpinisme, de M. Michel, M. Ghettel, M. Sjogren, M. Roussi, M. Marchandise, Sig. Fresingelli i Mmes. Michel i D'Arcis.

D'entre tots els parlaments volem remarcar el del senyor Pau Vila, qui ultra donar la benvinguda als congressistes en nom de tots els excursionistes catalans, féu un sentit elogi de la muntanya, remarcant la gran estima en què les activitats alpinistes són tingudes a Catalunya. Acabà dient que, contra el fantasma de la guerra, els enamorats de la muntanya donaven al món una prova de germanor i lleialtat internacional.

Durant aquells dies varen celebrar-se diverses assemblees i reunions al Centre E. de Catalunya i a l'Ateneu Barcelonès. Dedicada als congressistes estrangers s'afectuà, també, una sessió de projeccions i una de cinema amateur, a fi de donar-los una visió dels nostres paisatges i dels nostres costums. Per aquesta darrera sessió fou sol·licitat el film «Folklore» del nostre Secretari. La sessió de clausura tingué lloc al Palau de la Generalitat i el banquet oficial al Casino de Sant Sebastià. Ultra l'excursió a Montserrat, en honor dels congressistes, va celebrar-se, després del Congrés, una interessant Setmana d'excursions pels Pireneus.

El treball desenvolupat en les seccions que es formaren, d'Alpinisme, Turisme alpi, La ciència i la muntanya i L'Art i la muntanya, fou en extrem intens i interessant. Ben sincerament felicitem al C. E. de C. per l'acurada organització d'aquest *V Congrés Internacional d'Alpinisme*, celebrat suara a Barcelona.

El refugi de la Vall Ferrera.—Aquest interessant refugi, obra del Comitè Català de Refugis, es troba molt avançat en la seva construcció. Sabem

que, actualment, sota la direcció del seu arquitecte, el nostre consoci n'Ignasi Escuder, hom procedeix a cobrir, ja, aquest casal muntanyenc i també s'enllesteix la instal·lació de l'aigua viva dintre mateix del refugi. Es creu que aviat podrà fixar-se la data de l'acte inaugural.

De l'estranger.— Ens plau remarcar que el darrer número de «La Montagne», orgue del Club Alpi Francès, és dedicat completament al Mont-Perdut dels Pireneus. Es un exemplar molt interessant, no solament per l'article de Massie sobre la conquesta d'aquell massiu, efectuada per Ramond, sinó que per les nombroses fotografies, mapes i planols que conté.

—Peters i Mayer, dos alpinistes alemanys, han vençut, per primera vegada, el verge i tràgic massiu de les «Grandes Jorasses», (4.226 m.), als Alps. Aquesta ascensió havia estat intentada moltes vegades inutilment, havent ocasionat, fins a la data, nombroses víctimes.

Excursions Oficials

MES D'AGOST

Dia 4.—A la *Serra Llarga*, *Obac* i *La Portella*. Vocal, Pere Massana.

Dies del 9 al 18.—*XXVIII Campament social al Pla de Boet*, des d'on s'efectuaran diverses ascensions als massius del Pallars occidental. Mines- tra col·lectiva a càrrec de cuiner. Amb autocar fins a Areo i vice- versa. Organitzada per la Secció d'E. de N. i d'A. M.

—Altra sortida a *Benasc*, *Cregüenya*, *Maladeta*, *Renclusa*, *Aneto*, *Margalida*, *Salenques*, *Salardú*, *Bassiero* i *Espot*. Vocal, Isidre Suana.

—Acampada a Malniu. Ascensions al *Campcardós*, *Peiraforca*, *Pic Negre d'Andorra*, etc. Vocal, Josep Tintorer.

—Altra a Menorca. *Mabó*, *Cula Mesquita*, *Fornells*, *Mercadal*, etc. Vocal, Josep Roig

—A *Núria*, *Pic d'Infern*, *Ull de Ter*, *Gorges de Carançà*, *Xalet de Cortalets*, *Canigó*, *Cadi* i *Núria*. Vocal, Josep Llenas.

—Altra a *Sitges* i *Vilanona*. Vocal, Joan Girona.

—A *Calella*, *Palafrugell*, *Sant Sebastià* i *Tamariu*. Vocal, J. Ubasart.

MES DE SETEMBRE

Dia 1.—XXIX *Campament social al cim de Castellsapera*. S'efectuarà el descens a l'avenc amb l'escala de corda. Vocal, Josep Belil.

Dia 8.—Excursió a *Malvals*. Secció de C. N. Vocal, J. Oliver.

Dia 15. A *Sant Julià d'Altura i Ribatellada*. Vocal, S. Llimona.

Dia 22.—A *Santa Creu d'Olorde*. Secció de C. N. Vocal, J. Datzira.

—Altra a l'*Euflàvia, Les Fogaroses, El Daví i Les Castellasses*. Vocal, Pere Anglada.

Dia 29.—XXX *Campament social al Guitart*. Vocal, J. Ballber.

NOTES.— Davant la impossibilitat d'incloure anticipadament en aquest full totes les excursions que realitzarà el Centre, es prega als senyors socis que tinguin intenció d'efectuar alguna sortida, que procurin passar pel nostre estatge els dies de les reunions preparatòries, puix que, cada divendres, en la post d'anuncis, hi haurà anunciada l'excursió o excursions que es realitzaran el diumenge següent.

—Tots els senyors socis que tinguin alguna iniciativa respecte a excursions a realitzar, són pregats de comunicar-la al Vocal d'Excursions.

—Per tal de facilitar la confecció de l'estadística «Excursions fetes» que s'insereix a cada número d'ARXIU, els senyors socis són atentament pregats de posar a coneixement del Vocal d'Excursions, els itineraris de les excursions que hagin efectuat, la data, el nombre de companys i el de tendes, cas d'haver efectuat camping. El Consell Directiu agrairà que cada grup de socis que realitzi una excursió procuri que un d'aquests tingui cura de comunicar aque!les dades al Vocal esmentat.

—Cal avisar per escrit al Secretari del Centre, si es reb deficiència ARXIU, així com els canvis de domicili que efectuin els associats.

Josep Blay

Mobles - Decoració - Somiers - Enreixats

Despatx i Tallers:
Francesc Macià, 57 i 64 **Terrassa**

Hotel Victòria

CARTA
COBERTS
PENSIO

Preus especials per a excursionistes
TERRASSA SANT PERE, 50

ALFOMBRES - PERSIANES - HULLES - PLOMERS - RASPALLS - BARRETS - ESPARTERIA

A. Rovira

Casa fundada en 1770

Font-vella, 14 **TERRASSA**

Fàbrica de Corretges i Guarnicioneria en general - Corretges de goma i lones

J. CASTELLA ESPAÑÓ

Casa fundada en 1790

ESGLESA, 22 **TELEF. 2151**

CONFECCIONS I CAMISERIA
Panyos i Novetats — Sastreria a mida

Casa Jorba

P. República, 8 - 10
Jaume Jover, 1 - 3 **Terrassa**

Ràdio Casa FARRAS

Pianos - Música - Mètodes
Pianos de lloguer - Discos

VENDES A PLAÇOS

Jaume Jover, 18 **Telefon, 1593**

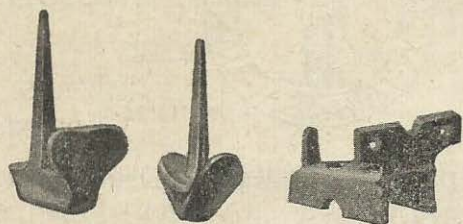
CASA LLUGANY

SANT PERE, 39

MATALASSERIA

ARTICLES D'ESPORT

CONSTRUCCIÓ DE CLAUS de totes classes i ARTICLES DE FERRETERIA

Ramon Morral

**Especialitat en tota classe de
Tatxes per a Calçats d'excursió**

Mas Adei, 21,

Taller, Mina, 60

TERRASSA

Fàbrica de Teules mecàniques

Segués, Donadeu i C.^a

TERRES CUITES PER FAÇANES

JARDINS - ARTICLES SANITARIS

Despatx: Font-vella, 1 - Telèfon 2111

Galí i C.^{ia}

Productes Químics

Drogues

**MATERIAL
FOTOGRAFIC**

Conserves

Perfumeria

Sant Pere, 27 - Telèf. 2039

Casa Martorell

Perfumeria nacional i estrangera

Plateria

Bisuteria

Paraigües

Ombrel·les

Objectes propis per a regal

Font-vella, 59

TERRASSA

CASA CUNI

CONFITERIA

RUTLLA, 52 : TERRASSA : TELEFON 1717

Articles d'alumini,
d'esport i propis
per a excursions.
Claus TRICOUNIS

P. Père

Unió, 32 :: Telèf. 1399

Joieria - Bisuteria - Optica
VDA. DE J. BALADA

*Extens assortit en Tro-
teus i Copes d'esport*

Font-vella, 19 - Palla, 2

PELLETERIA OLIVERAS

*Extens assortit en totes classes de Pells
fines i corrents. • Preus limitats per ésser
de fabricació pròpia. - En moneders
per senyoreta fem el 10 % descompte
mencionant aquest anunci.*

JAUME JOVER, 8

CAMISERIA

G. VACARISAS

Lo més nou
Especialitat a la mida

FONT-VELLA, 4 - TELEF. 1491

Soci!!

Tens companys?

Tens amics?

EXCURSIONS I VISITES COL·LECTIVES
ALPINISME - ESPORTS D'IVERN
CAMPING - ATLETISME
CONFERENCIES I CURSETS - EXPOSICIONS
BIBLIOTECA: Prestació de llibres i mapes
SESSIONS DE PROJECCIONS, ETC.

proposa'ls per associar-los a la nostra Entitat.

**Cafès - Maracaibo - Natura - Hag - Bombons i
Caramels selectes. - Capses per a presents, noces
i bateigs. - Cacaus, Sucres, Licors, Xocolates, etc.**

● **MORELL - Jaume Jover, 2**

RAPID EXPRÉS DEL CALÇAT
— DE —

Josep MILLANES

CARRER CREMAT, 16

TERRASSA

**Especialitat amb tota classe de sabates d'Esport i
Excursionisme. - Claus de totes menes. Tenyits de
totes classes, colors sòlids, en moneders i sabates**

Adobs perfectes, als 15 minuts

M. ABAD RIBERA

**Pues i Lliços per a Teixits - Extens assortit en Pues de Lloguer
Filferros de totes classes - Enreixats metàl·lics - Laminació
en fred de cercols per a embalatges i altres indústries**

CARRETERA MARTORELL, 29

TELÉFON, 2105